

Bài 7:

SỰ THỜ PHƯỢNG

Câu gốc: Giăng 4.23-24

Câu 1: Đối tượng sự thờ phượng của chúng ta là ai ?

Đáp: Đối tượng sự thờ phượng của chúng ta là Đức Chúa Trời Ba Ngôi

(*Mathiơ 4.10; Luca 24.52; Xuất 20.3*).

- Đức Chúa Cha: Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va.
- Đức Chúa Con: Chúa Giê-xu, Đấng Christ.
- Đức Thánh Linh: Thần Lẽ Thật, Đấng Yên Ủi.

Câu 2: Chúng ta được phép dùng hình tượng trong sự thờ phượng Chúa hay không?

Đáp:

1. Tuyệt đối không được dùng hình tượng do con người làm ra để tượng trưng cho Chúa
(*Công-vụ 17.29; Xuất 20.4-6*).

2. Đức Chúa Trời là Thần Linh nên ta phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Chúa
(*Giăng 4.23-24*).

Câu 3: Chúng ta phải có tâm tình nào khi thờ phượng Chúa?

Đáp: Phải có tâm tình vừa kính sợ vừa yêu mến khi thờ phượng Chúa: Không khiếp sợ như nô lệ, vì Đức Chúa Trời là Thiên Phụ; cũng không suồng sã khinh suất, vì Đức Chúa Trời là Thượng Đế Chí Cao **(*Hêbrơ 12.28; Mác 12.30*).**

Câu 4: Trong giờ thờ phượng, chúng ta phải có thái độ nào?

Đáp:

1. Phải tích cực dự phần tôn vinh Chúa, cầu nguyện, đọc Kinh Thánh và chăm chú lắng nghe Lời Chúa **(*Nêhêmi 8.1-3*).**

2. Phải tôn trọng, trật tự trong sự hiện diện của Chúa **(*Habacúc 2.20; I Corinhtô 14.40*).**

3. Phải tham dự trọn giờ thờ phượng Chúa (châu một vị vua, không ai dám đến trễ hoặc về sớm).

Câu 5: Chúng ta có nên thờ phượng tổ tiên không?

Đáp: Chúng ta phải hiếu kính cha mẹ **(*Êphêsô 6.1-2, Xuất 20.12*)** và ghi nhớ công ơn tổ tiên, nhưng không nên thờ phượng, vì tổ tiên cũng là người do Đức Chúa Trời dựng nên, không thể là đối tượng của sự thờ phượng. Ngay cả các thiên sứ cũng không dám tiếp nhận sự thờ phượng **(*Khải 19.9-10; 22.8-9*).**

Câu 6: Không cúng giỗ có phải là bỏ ông bà không?

Đáp: Trong thực tế, không có ai cúng giỗ đầy đủ các đời tổ tiên, tức là bỏ rất nhiều đời ông bà. Phần các ông bà được cúng giỗ, cũng không ai tin rằng các cụ về ăn cỗ hay “hưởng hơi” trong ngày kỵ cơm (không còn ăn cơm được mà qua đời). Chung qui chỉ để tưởng nhớ ông bà tổ tiên.

- Là môn đồ của Chúa, chúng ta phải ghi nhớ công ơn tổ tiên. Khi có dịp kỷ niệm, nên đọc tiểu sử và nhắc nhở con cháu vâng theo gương lành của ông bà, nhưng tuyệt đối không theo những tục lệ mê tín dị đoan (*II Sứ Ký 29.2*).

Câu 7: Còn về của cúng thần tượng hư không, có được phép ăn không?

Đáp: Không được phép ăn của cúng, vì:

1. Giáo Hội Nghị Giêrusalem có truyền bảo (*Công-vụ 15.29*).
2. Thánh Linh nói rằng đó là của cúng các quỷ (*I Côrinhtô 10.20*), nên chúng ta không thể thông đồng với các quỷ, cũng chẳng thể uống chén của các quỷ (*I Côrinhtô 10.21*).
3. Là Cơ-Đốc-Nhân, chúng ta hoặc ăn hoặc uống hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà làm (*I Côrinhtô 10.31; 8.10-13*).

Câu 8: Hình tượng, bùa chú và những vật dụng trong sự thờ phượng cũ phải giải quyết cách nào?

Đáp: Hình tượng, bùa chú và những vật dụng cho sự thờ phượng cũ, vốn do con người làm ra, là vật hư không và lại bị ma quỷ lợi dụng. Vậy, nếu những vật ấy thuộc quyền sở hữu riêng thì phải nhơn Danh Đức Chúa Giê-xu Christ sớm phá vỡ hoặc thiêu hủy đi. Không nên để dành kỷ niệm hay nhượng, biếu lại cho người khác, để không gây nên những vấp phạm (*I Têsalônica 1.9; Công-vụ 19.19, 20; Phục Truyền 7.25, 26*).

Sự Thờ Phượng của chúng ta được khuôn dạng theo những mô tả về Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh như khúc Kinh Thánh này chẳng hạn. Khi chúng ta biết áp dụng chúng cho cá nhân mình. Đó là lý do tại sao đọc Kinh thánh đều đặn là rất quan trọng, để có một sự hiểu biết đầy đủ về những gì Kinh Thánh dạy chúng ta về Đức Chúa Trời mà chúng ta Thờ Phượng.

Tham Khảo:

Vấn Đề Thờ Hình Tượng

Đây là vài suy nghĩ và nhận thức của người trước đây vốn theo một tôn giáo thờ ngẫu tượng (các thần tượng và hình tượng), nhưng nay nhờ vào sự soi sáng của Kinh Thánh là Lời Chân lý của Đức Chúa Trời, là Đấng Thượng Đế Chi Cao, mà nhận biết những điều đúng và điều sai, và “*thể nào đã trở lại cùng Đức Chúa Trời, bỏ hình tượng đặng thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật.*” (**I Têsalônica 1.9**).

*Thờ hình tượng là sỉ nhục Đấng Tạo Hóa và tự sỉ nhục mình:

Thượng Đế là Đấng Chí Tôn, cao cả hơn muôn vật và mọi loài, Ngài cũng đã dựng nên con người là cao trọng hơn mọi tạo vật khác (“*Thiên sanh vạn vật, duy nhơn tối linh*”), và thấp hơn hết là các loại vật chất vô tri (vàng, bạc, đất, đá, gỗ...).

Thế nhưng con người lại dựng tượng để ví sánh với Thượng Đế, rồi cúi mình thờ lạy hình tượng đó. Hành động đó là sỉ nhục Đấng Thượng Đế, vì đã hạ thấp Đấng Chí Cao xuống thành đá, gỗ là thứ vô hồn và vô tri, giá trị thấp kém hơn cả loài người. Kinh Thánh dạy rằng:

- **Thi-Thiên 115:4-8; 135:15-18** - Hình tượng có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe, có miệng... Hình tượng chỉ là thần giả dối và là công việc do tay người ta làm ra.
- **Công-vụ 19:26** - khẳng định rằng hình tượng bởi tay người ta làm ra không phải là Chúa.
- **I Samuên 12:21** - chỉ là vật hư không, chẳng có ích chi, cũng không biết cứu.
- **Phục 27:15** - nói rằng kẻ làm hình tượng đáng bị rửa sả.

Vì hình tượng do tay người ta làm ra, nó là tạo vật của con người, hoàn toàn thấp kém và nhỏ bé hơn con người, như nhỏ tuổi hơn chẳng hạn, chỉ là đồ bất lực nên phải “*dùng búa mà đóng đinh vào đặng khỏi lung lay; không biết nói, không biết đi, nên phải khiêng.*” (**Giê-rê-mi 10:1-5**). Tại sao một người đã 40-50 thậm chí 70-80 tuổi lại đi cúi mình thờ lạy một vật tuổi chỉ bằng con cháu của mình mà người ta mới làm ra được vài tháng hay vài tuần? Nếu một tượng để trên bàn thờ bị con mèo hay chuột chạy làm nó té ngã, thì nó có thể tự ngò dậy được không? Hay phải nhờ con người đến cứu nó và đỡ nó dậy? Nếu cái nhà hay đền thờ có hình tượng bị cháy sập, hình tượng có thể tự cứu mình được không, hay phải nhờ con người khiêng nó chạy ra? Thậm chí hình tượng để lâu ngày bị dính bụi bặm và đổi màu thì cũng đành phải chịu ở dơ, và phải nhờ đến con người cứu giúp nó mà lau chùi và đánh bóng cho nó? Như vậy, lẽ ra hình tượng, giả định như nó có nhận thức, thì nó đáng phải cúi mình xuống mà thờ lạy con người đã cứu giúp và làm ơn cho nó, chứ tại sao con người lại tự sỉ nhục mình, bị vong thân, đi thờ lạy cái thứ do tay mình làm ra, lại còn không thờ phượng Thượng Đế là Đấng Tạo Hóa đã dựng nên loài người ... “*Vì họ đã dối lẽ thật Đức Chúa Trời để lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời.*” (**Rôma 1:21-25**).

- **Êsai 44.9-21** – Hình tượng được Chúa gọi là vật góm ghêc, đồ giả dối. Kẻ thờ lạy hình tượng là cúi mình thờ lạy một gốc cây, người đó ăn tro, lòng mê muội.

- **Ê-sai 45:20** - gọi kẻ thờ hình tượng là đồ vô thức.
- **Giêrêmi 10:8-15** – nói hình tượng là đồ giả dối, là vật hư vô và đánh lừa, và kẻ thờ hình tượng là u mê và khờ dại.
- **Thi-Thiên 115:8** - Hậu quả của việc thờ hình tượng là làm cho kẻ ấy giống như nó. Thật vậy, nhiều người học rộng, tài cao, có địa vị trong xã hội, trong tôn giáo và trong cả Giáo Hội thuộc Thiên Chúa Giáo, đáng lý ra họ phải nhận biết chỗ đúng-sai, nhưng vì thờ hình tượng nên trở thành giống như nó: xem mà chẳng hiểu, có mắt mà không thấy hình tượng chỉ là khúc gỗ, cục đá và đất sét (**Cộng-vụ 28.26-27**).
- **Giêrêmi 3.9** - cũng nói kẻ thờ hình tượng là hành dâm với đá và gỗ. Đức Chúa Trời nhìn thấy con người quỳ lại hình tượng thì cũng giống như người chồng nhìn thấy quả tang vợ mình phạm tội ngoại tình với tình nhân. Nhiều lần trong Kinh Thánh dùng từ kỳ tà chỉ thái độ của Đức Chúa Trời đối với sự thờ lạy hình tượng (**Xuất 20:4, Giacô 4:4**).
- **Giêrêmi 7:18-19; 25:6-7** - Thờ lạy hình tượng là chọc giận Đức Chúa Trời.
- **Xuất 20:3-5; Phục 15-28; 5:7-9**: Đức Chúa Trời nghiêm cấm việc thờ lạy các tượng và hình tượng, và Ngài là Đức Chúa Trời kỳ tà sẽ nhơn tội tổ phụ mà phạt con cháu đến ba - bốn đời.
- **Phục 7:25-26** – hình tượng là vật Đức Chúa Trời góm ghiếc, nên sự rửa sả và hình phạt của Đức Chúa Trời sẽ đổ xuống trên người và nơi đem hình tượng vào.
- **Galati 5:20; Êphêsô 5:5** - kẻ nào thờ hình tượng chẳng hưởng được Nước Đức Chúa Trời và các phước hạnh của Ngài.
- Số phận cuối cùng của những kẻ thờ lạy hình tượng là chịu cơn giận hình phạt của Đức Chúa Trời và bị ở trong hồ lửa (Hỏa Ngục) đời đời (**Cô-lô-se 3:5-6; Khải 19:20; 20:14-15; 21:8; 22:15**).